

Иван Вазов
В Малата планина

Малата планина – тъй се нарича южният масив на Стара планина, между Петроханския друм и Искъра.

За очите – красни, дивни гледки,
за душата – шир, възторзи живи,
за поета – вдъхновенья редки
имате, чукари горделиви.

Хубави сте! За сърце наслада –
вред, де поглед падне, де крак стъпи;
спорни с сенки, с извори, с отрада –
само за орача вий сте скъпи.

За браздица нямате вий место,
труд упорен ялов тук остая,
глад и нужди вам са гости често:
нищета – сред пазвите на рая!

И човекът, дрипав, твар нещастна,
роб на мъки и на мрак вековни,
туря пятно в таз картина красна,
фърля скръб в предела тоз чаровни!

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Атанаска Христова, Пловдивски университет, септ. 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4704>]